

PĚKNÁ VYHLÍDKA

7/2014

MĚSÍČNÍK SBORU ADVENTISTŮ 7. DNE V SOKOLOVĚ, KRASLICKÉ 494

Věra Grygarová: Vše pomáhá k dobrému těm, kteří milují Boha

Na sobotní bohoslužbu církve adventistů v Sokolově přišla Věra Grygarová poprvé loni 23. listopadu. Den předtím postihla jejího dlouholetého přítele Františka Strouska mrtvice a jeho zdravotní stav byl velmi vážný. František po pár dnech v nemocnici zemřel a Věra našla ve sboru velkou oporu.

Objevila zde Bibli, kterou považuje za klenot. Od první návštěvy bohoslužby nevynechá žádnou příležitost ke společnému setkávání při sobotních bohoslužbách či modlitebních chvílích. Věra pochází z malé vesnice Paršovice u Hranic na Moravě, kde prožila většinu svého života. Do

Sokolova se přistěhovala v roce 2000. Na Moravě má dvě dcery, Soňu a Renatu, a čtyři vnoučata, z toho tři již dospělá - Terezku, Lenku a Jirku, a malého sedmiletého Matyáška. Návrat "domů" zatím neplánuje, ale v budoucnu se chce vrátit ke své rodině. Nyní ji našla v sokolovském sboru, kde se jí moc líbí.

Její nejčastější věta je: to mě moc bavilo. Věra má ráda život a všechno, co dělá a prožívá, ji baví.

Věrko, jak ses dostala do sboru adventistů v Sokolově?

V pátek večer jsem telefonovala Maruše Jindrové, abych jí řekla, že její bratr a můj přítel František

měl mrtvici a že je ve špatném stavu v nemocnici. Pozvala mě hned na druhý den na bohoslužbu k adventistům. Pozvání jsem přijala a lidé v tomto společenství mě úžasně přijali mezi sebe. Nikdo nezištoval, kdo jsem, odkud přicházím, prostě jsem tam byla a všichni byli moc příjemní.

(Pokračování ze strany 1)

Když mě v poledne pozvali na polévku, došlo mě to. Cítila jsem se opravdu moc hezky.

Předtím jsi o adventitech nikdy neslyšela?

Jen opravdu matně si vzpomínám, že se u nás na Moravě mluvilo o sobotářích, ale spíš v takovém posměšném duchu. Kolem sboru jsem ale chodila na zahradu, kterou máme ve Svatavě na Podlesí. Ráda jsem si četla nástěnku před sborem a někdy si z ní i některé věci opisovala. Měla jsem touhu se jít podívat dovnitř, ale neměla jsem odvahy.

Jsi věřící?

Ano. Odmalička jsem chodila s babičkou do kostela a také ve škole na náboženství. Měli jsme ho dobrovolně a já jsem se ho zúčastňovala celých devět let povinné školní docházky. Babička Otýlie pro mě byla velkým vzorem. Milovala Boha a bylo to na ní vidět. Byla velmi moudrá a mnoho z toho, co mě učila, si pamatuji dodnes. Farář míval krásná kázání, která byla srozumitelná všem generacím.

Chodíš v Sokolově do kostela?

Chodila jsem do kostela a také pan farář jezdil

do charity na bohoslužby. Uvědomila jsem si

Dětství na Moravě

však, že o Pánu Bohu toho moc nevím. Chtěla jsem vědět víc a Pán Bůh mi poslal vás, pana Bauera. To je to nejlepší, co mi mohl dát. Mám ve vás velkou rodinu, jsem opravdu šťastná. Neumím ani slovy vyjádřit milost, kterou dostáváme od Pána Boha, kterou dennodenně prožívám.

Jak ses dostala do Sokolova?

Přihlásila jsem se na školu ve Vizovicích, která se specializovala na esoteriku. Vydržela jsem tam chodit jen jeden rok, nenaplňovala mě. V té době jsem se

seznámila s Františkem, který se o esoteriku také zajímal a byl ze Sokolova. Volali jsme si, psali si a já se za ním 22.12. roku 2000 přistěhovala. Pamatuji si, že jsem se modlila, aby byl Pán Bůh se mnou. Šla jsem úplně do neznáma. Hned po vánočních svátcích jsem si našla práci v katolické charitě v Karlových Varech, kde mě moc bavila práce s lidmi. Myslím, že tuto cestu pro mě připravil Pán Ježíš. Díky práci s potřebnými jsem se cítila naplněná a dokázala jsem lépe snášet život bez rodiny v cizím prostředí. Teď, když mi zemřel František, tak jsem zase našla vás, novou rodinu, kde je mi moc dobře. Těším se na střední návštěvy pana Bauera, se kterým čteme Bibli a rozebíráme různé texty. Než jsem vás poznala, tak jsem nikdy nestudovala Bibli. Kdysi dávno jsem si ji přečetla jako obyčejnou knihu. Zase jsem ji pak odložila. Teď si neumím představit den, kdy bych si z ní nečetla. V prvních dnech poznávání Bible jsem měla chuť ji samou láskou sníst. Chtěla jsem co nejrychleji vědět všechno o Ježíši. Dnes jsem trpělivější, vím, že je potřeba o věcech přemýšlet, povídat si. Pan Bauer je pro mě opravdový poklad.

(Pokračování na další straně) 2

Je rád, když se ptám, když chci spoustu věcí vědět. Ráda čtu žalmy, když je mi smutno. Brečím u nich a cítím Boží lásku, pohlázení.

Proč jste se s Františkem nevezali?

František mě čtyřikrát žádal o ruku, ale já jsem nechtěla o svatbě slyšet. Mám velmi špatnou zkušenost. Když jsem se vdávala podruhé s Karlem Grygarem, po kterém mám dosud příjmení, tak jsem zažila šok. Karel byl krásný chlap, kterého jsem poznala v době, kdy jsem pracovala na telefonní a dálnopisné ústředně u ředitelství Cihelen. Rok jsme spolu chodili a já jsem s ním byla jako v nebi. Byl velmi laskavý, pozorný, něžný. V den, kdy jsem se vdávala, už při svatebním obědě, jsem viděla, jak se jeho chování vůči mně změnilo. Čtyři roky mě pak fyzicky i psychicky velmi těžce týral. Byla jsem samá modřina. Dnes už nežije, byl alkoholik a již zemřel. Já jsem ale šťastná, že jsem mu dokázala odpustit.

Karel Grygar ale není otcem tvých dcer?

Ne, není. Já jsem se vdávala poprvé hned v osmácti letech. Vzala jsem

si Františka Machance ze sousední vesnice. Jezdil s traktorem, měl motorku, a to mi imponovalo. Sama totiž dokážu například spravit televizi, pračku, mám ráda

takové typicky mužské práce. Žili jsme spolu 14 let a narodily se nám dcery Soňa a Renata. Myslím, že naše manželství nevydrželo kvůli vině. Hodně jsem se věnovala různým aktivitám a měla málo času na rodinu. Udělala jsem si cvičitelský kurz a v naší vesnici cvičila v Sokolu děti, ženy i muže. Velkým vzorem mi byla Věra Čáslavská. Pracovala jsem v Českém červeném kříži a jezdila do Prahy i na několik dnů na různá jednání. O holky se hodně starala ba-

bička. Také jsem v té době zapomněla na Pána Boha. Když mi došlo, že moje aktivity způsobily rozpad mého manželství, ukončila jsem veškerou činnost ve všech spolcích. Děti z vesnice brečely, chtěly, abych pokračovala, ale já už nechtěla. Rodinu jsem ale už stejně nezachránila. Byla jsem pak dlouho sama, určitě víc jak deset let. S bývalým manželem jsme přátelé.

Jaké je tvoje povolání?

Dělala jsem v životě různorodé profese, byla jsem dělnicí, masérkou, pečovatelkou, účetní či řidičkou z povolání, ale školu jsem si neudělala žádnou. Mám různé kurzy, kromě cvičitelského také masérský, účetnický, pečovatelský, kurz dobrovolné sestry. Vyrostala jsem se dvěma bratry, starším Vlastimilem a mladším Jaroslavem, a rodiče Vlasta a Josef měli ty názory, že holka nemá chodit do školy, že se má vdát a mít děti. Po základní škole mě tedy hned poslali pracovat. Vlastimil vystudoval lesnickou školu a Jaroslav se vyučil instalatérem. Dodnes mi je trochu líto, že já jsem do školy nesměla. Moc mě bavily jazyky.

Ve škole jsme se učili německy a rusky. Chtěla jsem je jít studovat. Mísoto toho jsem šla do firmy Elektropraga Milotice nad Bečvou pomáhat při vyrábění vaříčů. Po mateřské dovolené jsem pět let jezdila s malou avii, svázela jsem lidi do práce, jezdila jim pro výplatu. Moc mě to bavilo.

Do tvého života významně zasáhla nemoc. Co se stalo?

Onemocněla jsem a nesměla jsem dělat těžkou práci. Nastoupila jsem tedy do již zmiňovaných Čihelen, kde jsem na ředitelství využila znalosti němčiny. Udělala jsem si v té době kurz účetnictví a pracovala potom pro zednickou firmu Blesk a později jako masérka v lázních Teplice nad Bečvou. Když už jsem bydlela v Sokolově a pracovala v katolické charitě ve Staré Roli, musela jsem po čtyřech letech odejít do invalidního důchodu. Mrzelo mě to, protože práce mě tam opravdu bavila. Zavedla jsem tam také začínání dne modlitbou. Co se týká nemoci, tak jsem v té době prožila klinickou smrt, kdy se mi úplně změnila hodnota. Uvědomila jsem si, že není nejdůle-

žitější to, co mám, nějaký majetek, ale že to jsou vztahy. Poznala jsem, že důležité je přemýšlet, jak druhým dělat život radostnějším, co mohu pro ně udělat, co naopak není dobré dělat, co ubližuje. Měla jsem rakovinu a strašné bolesti. Nikomu na světě bych nepřála, aby musel něco takového prožít. Léčila jsem se velmi ne-

Dcery Soňa a Renata

příjemnou cestou 14 měsíců. Nejhorší byla poslední dávka. Vzala jsem si modlitební knížky od babičky a ty jsem četla a modlila se třeba i tři hodiny vkuse. Díky Pánu Bohu jsem se uzdravila. Dnes jsem již ve starobním důchodu.

Máš v Sokolově nějaké kamarádky?

Mám. Přátelím se například s jednou starší paní Růženkou, které pomáhám s domácností. Poznaly jsme se v kostele. Chodím s ní k doktorovi, navštěvuji ji.

Co dělají tvoje dcery?

Starší Soňa je zdravotní sestra a mladší Renata

se vyučila prodavačkou, ale pracuje v restauraci. Obě mají moc hodné manžele.

Jaká je tvoje oblíbená kniha?

Dnes je to jednoznačně Bible. Je v ní tolik moudra. Někdy nemůžu do spat, jak se těším na ráno, až si zase budu číst. Modlím se, aby mě Pán Bůh při čtení vedl. Bible mi nahradila všechny knihy, které jsem dosud četla. Asi rok jsem se věnovala knize Duchovní poznání od Eillen Caddy. Hodně se mi kniha líbila. Dnes ji překonal Bible a žádná jiná kniha mě nebaví.

Uvažuješ o křtu?

Já jako katolička samozřejmě křtěná jsem, ale pochopila jsem, že je rozdíl mezi křtem dítěte a dospělým. Určitě chci být pokřtěná znovu, věřím, že Pán mi ukáže tu nevhodnější dobu.

Máš nějaké nesplněné přání?

Vždycky se mi líbilo krasobruslení a balet. Moc bych si přála vidět baletní představení Petra Iljiče Čajkovského Labutí jezero.

Děkuji ti za tvůj čas a především odvahu podívat se zpátky.

Hana Kábrtová

AKADEMIE ŠPIONŮ

Skautský Klub Pathfinder pořádá o víkendu 15. až 17.8. třídní víkendovou akci. Akademie špiónů. Program je zaměřený na týmovou spolupráci, fyzický i duševní rozvoj a pobyt v přírodě. Přespávat se bude ve stanech či pod širákem na soukromém pozemku. Záměry se mohou přihlásit do středy 2.7. na elektronické adrese vercolina10@seznam.cz.

Akce začne v pátek ve 14 hodin a skončí v neděli v poledne. Cena pobytu je 100 korun. Doporučené věci s sebou: ešus, příbor, hrnek, láhev na pití, spacák a karimatka, Bible, psací potřeby a baterka, sluneční brýle, kartička pojištění, teplé oblečení na večer, oblečení a hygienické potřeby. Veškeré dotazy organizátoři zodpoví na telefonu 607978171.

DOBYVATELÉ ZTRACENÉ SOCHY

Čtrnáct dětí ze sokolovského sboru adventistů - Maruška Bílá, Valča Kováčová, Aninka Letmajerová, Michal Tůma, Filip Vrbický, Dominik Strnad, Martin Vilímek, Miša Vilímková, Lenka Ročkářová, Vanesa a Nikola Berkiovy, Jana Golkovská, Tomáš Golkovský a Jeni Pačanová - se zúčastní od 29.6. do 6.7. letního tábora „Dobyvatelé ztracené sochy“ na Hadovce u Konstantinových Lázní. Děti jedou společně se svojí vedoucí celoročních schůzek Pohlazení Ivanou Látalovou, která bude na táboře vařit společně s pomocnicí Andreou Kafkovou. Letní tábor většinou děti platí občanské sdružení Pohlazení, České sdružení církve adventistů, sokolovský sbor a Valerie Kováčové pak společnost Pomoc v nouzi. (hk)

S Pohlazením za krásami jižních Čech

Dvacet dva děti a jedenáct dospělých ze společnosti Pohlazení prožilo společný víkend od 20. do 22.6. na Šumavě. V sobotu si prošli stezkou korunami stromů na Lipně a město Český Krumlov, v neděli si prohlédli hrad Rožmberk a jeho okolí.

V pátek 21.6. vyjelo ze Sokolova sedm aut plných dětí ze sociálně slabých rodin na další společný pobyt, tentokrát na Šumavě. Po dlouhé cestě všichni v pořádku dorazili do ubytovacího zařízení České pošty v areálu hradu Rožmberk. Ještě před usnutím si všichni společně zazpívali a Jiří Bauer, předseda Pohlazení, si připravil krátké duchovní zamyšlení o soli. „Vy jste sůl země; jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena? K ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali.“ Matouš 5, 13

V sobotu před snídaní se konala bohoslužba, kdy další dospělý účastník Tomáš Kábrt vyzval, aby všichni během dne vyzkoušeli, že Hospodin je dobrý. „Okuste a uzříte, že Hospodin je dobrý. Blaže muži, který se utíká k němu.“ Žalm 34, 9.

Po snídání všichni vyrazili na nádhernou stezku korunami stromů na Lipně, která končila sjezdem z

nejdelšího suchého tobogánu v České republice. Stezka celou výpravu provázela průvodkyně se zajímavým výkladem o Šumavě a také stavbě této stezky. Po obědě v restauraci Lanovka navštívili účastníci město Český Krumlov. Ve městě se zrovna konaly slavnosti pételisté růže, a tak děti mohly potkat udatné rytíře či vznešené šlechtičny. Slavnosti pételisté růže jsou městskou historickou slavností, situovanou do doby panování šlechtického rodu Rožmberků, převážně pak Posledních Rožmberků, Viléma a Petra Voka z Rožmberka.

Nejvíce času však výprava věnovala prohlídce zámecké zahrady. Na nejvyšším místě zahrady se rozkládá zámecký rybník s lekníny, který byl pro všechny příjemnou oázou. Děti byly nadšené z medvěďů, kteří žijí v medvědímu příkopu na zámku.

Po příjezdu na ubytovnu čekala děti večere a společné zpívání a chválení Pána Boha za krásné prožité dny. V neděli po snídání si členové Pohlazení prohlédli úžasný hrad Rožmberk včetně katovny. Společně se pak po prohlídce vydali na procházku do přírody. Po obědě si všichni sbalili věci a jeli do svých domovů. (hk)

Představujeme evangelistku Lad'ku Strnadovou

Téměř šestnáctiletá Lad'ka Strnadová z Citic dokončila s osmi dvojkami osmou třídu speciální školy v Sokolově. Ještě jí zbývá jeden rok základní školy, ale už dnes ví, že by chtěla jednou být buď aranžerkou, nebo pekařkou. Ve škole jí baví všechny výchovy - hudební, pracovní, výtvarná i tělesná. Lad'ce vděčí sokolovský sbor adventistů, že je dnes plný dětí. Před několika lety si hrála u azylového domu, kde s rodiči a bratrem bydlela, s míčem a ten jí spadl do sousední zahrady. Zahrada patřila křesťanské rodině Jiřího Bauera. Lad'ka u nich zazvonila a přijala pozvání k nim domů na návštěvu, později do bazénu a do sboru. Od té doby pravidelně chodí každou sobotu na bohoslužby a zve tam i svoje přátele. Všechny ostatní děti přišly do sboru právě na Lad'ky pozvání. Lad'ka pochází z devíti sourozenců, čtyři děti měl táta předtím, než poznal Lad'ky mamku, maminka měla tři děti z prvního manželství a spolu mají dvě dě-

ti, ji a mladšího bratra Dominika. Ostatní sourozenci jsou již dospělí. Lad'ka se narodila v Karlových Varech, kde chvíli

bydleli u tety. Později se přestěhovali na Vřesovou, na Rovnou, do Sokolova a nyní bydlí v nádražním bytě v Citicích. Bydlení se jí líbí a stěhovat se už nechce. Občas navštěvuje svoji babičku v Chodově. Rodiče pracují u technických služeb, maminka v Citicích, tatínek v Sokolově. Její nejlepší kamarádky jsou Andrea Klempárová a Maruška Bílá, ve škole pak Andrea Gažijová. Také má ráda svého

čtyřletého psa Badouška. Ve sboru ji nejvíce baví zpěv, cvičí ji a její kamarádky členka sboru Heda Bauerová. Nově se začíná zapojovat i do nově vznikající romské kapely ve sboru. Také ráda jezdí na společné pobyty občanského sdružení Pohlazení. Letos se rozhodla ke křtu. "Přišlo to úplně samo. Chtěla bych být jako ostatní lidé ve sboru. Pán Bůh je můj druhý táta, můj zachránce a vysvoboditel, někdo jako princ z pohádky. Mám ho hodně ráda," vyznává Lad'ka, které se její sen splnil. V pátek 27.6.

byla pokřtěná společně s Andreou Klempárovou a Ondrou Novákem. Se svojí vírou se netají, dokonce paní učitelka musela uznat, že Lad'ka ví v této oblasti víc než ona. To tehdy, když ji Lad'ka vysvětlovala, jak Židé potírali dveře beránkovou krví, aby se zachránili před smrtí, a jak to všechno souvisí s Velikonocemi. Lad'ka je usměvavá a laskavá dívka.

(hk)

V řece Ohři pokřtěni čtyři noví členové církve, Lindtnerovým se ten den narodila holčička

V pátek 27.6. byli do společenství našeho sboru slavnostně pokřtěni tři mladí lidé – Ladka Strnadová, Andrea Klempárová a Ondra Novák. V řece Ohři u sokolovské loděnice je pokřtil kazatel Bohuslav Zámečník. Přímou z řeky pak vy-

zval všechny, kteří dosud nejsou pokřtěni, aby tento krok odevzdání se Bohu také učinili. Slavnosti se zúčastnili i členové sboru v Chebu, jejichž bývalý kazatel Pavel Smolka zde pokřtil seniorku Hedviku Vurčíkovou z Mariánských Lázní. Křest provázely písně, modlitby a slovo kazatele Martina Lindtnera z Karlových Varů. Podle něho je rozhodnutí těchto lidí pro smlouvu a život s Bohem inspirací pro všechny starší členy církve

k obnově jejich vztahu s Kristem. Všichni zúčastnění vyjadřovali velkou radost z této události a křtěncům gratulovali a obdarovali je květinami a dárky. Tentýž den v noci ve 23.34 hodin se manželům Lindtnerovým narodila holčička Maruška - má

47 cm, 2,7 kg, černé vlásky a úsměv po mamince.

Patnáctiletá Ladka Strnadová je představena na jiném místě tohoto časopisu.

Devatenáctiletá Andrea Klempárová, které všichni říkají Káča, žije sama s maminkou Hanou v Sokolově. Je v současné době nezaměstnaná v evidenci úřadu práce. Půl roku se učila cukrářkou na Střední živnostenské škole v Sokolově, ale

ze zdravotních důvodů učení ukončila. Má totiž problémy s krční páteří a nemůže dlouho stát nebo sedět. V šesti letech jí srazilo auto a způsobilo jí těžké zranění hlavy a krku. Věřící je od malička.

„Doma s maminkou se někdy i společně modlíme,

ona se modlí romsky, já ale romsky téměř neumím. Mám moc ráda, když se sejdem celá rodina a zpíváme si,“ říká Andrea.

Sešmáctiletý Ondra Novák patří díky věřícím rodičům do společenství sokolovského sboru adventistů od narození. Loni se rozhodl, že chce učinit veřejnou smlouvu mezi ním a Bohem svatým křtem. Na otázku, proč chce být pokřtěn, odpovídá: „Mám Pána Boha rád. Chtěl bych, aby Bůh byl součástí mé-

ho života víc než dosud.“ Ondra dokončil druhý rok na Střední průmyslové škole v Ostrově nad Ohří, obor Elektrotechnika. Dojíždí denně z Těšovic. Ve škole ho baví hlavně praxe a odborné předměty.

(hk, tk)

AKCE V ČERVENCI

Není-li uvedeno jinak, místem konání je modlitebna sboru Církve adventistů sedmého dne v Sokolově na Kraslické ulici 494/14

PÁTEK 4.7. 19:00 Velký příběh Bible: Boží záměr v příběhu I

SOBOTA 5.7. 9:30 Sobotní biblická škola: Náš milující nebeský Otec, **11:10** kázání Bohuslava Zámečnicka, **16:00** Romská bohoslužba se skupinou Devleskere Čhave Aven, vedou Vojtěch Pačan a Tomáš Kábrt

PÁTEK 11.7. 15.30 schůzka dětského Klubu Pathfinder, **17:00** Romská bohoslužba pod širým nebem se skupinou Devleskere Čhave Aven - terasa kina Alfa Sokolov, **19:00** Velký příběh Bible: Boží záměr v příběhu II

SOBOTA 12.7. Sobotní biblická škola: Boží Syn, **11:10** kázání Martina Lindtnera, **16:00** Romská bohoslužba

se skupinou Devleskere Čhave Aven, vedou Vojtěch Pačan a Tomáš Kábrt

PÁTEK 18.7. 15.30 schůzka dětského sdružení Pohlazení, **19:00** Velký příběh Bible: Bůh obnovuje vztah I

SOBOTA 19.7. Společné shromáždění ve sboru v Chebu, Mánesově ulici, **16:00** Romská bohoslužba se skupinou Devleskere Čhave Aven, vedou Vojtěch Pačan a Tomáš Kábrt

PÁTEK 25.7. 15.30 schůzka dětského Klubu Pathfinder, **19:00** Velký příběh Bible: Bůh obnovuje vztah II

SOBOTA 26.7. Sobotní biblická škola: Spasení, **11:10** kázání Tomáše Kábrta: Multikulturní Bůh, **16:00** Romská bohoslužba se skupinou Devleskere Čhave Aven, vedou Vojtěch Pačan a Tomáš Kábrt

Více na [//sokolov.casd.cz](http://sokolov.casd.cz)

LETNÍ HUDEBNÍ TIP

Na hradě Loket zahrají něžní Carolin No

V pátek 1.8. od 17.30 vystoupí na hradě Loket mladá německá křesťanská skupina Carolin No známá v západní Evropě svou průzračnou meditativní hudbou a poezií. Ve složení zpěv, akordeon, elektronické klávesy, kytara a violoncello oslovuje posluchače výraznými melodiemi ve velmi působivých minimalistických aranžích a duchovnými texty. Písně skupiny mají melancholickou atmosféru podobnou kajícím biblickým žalmům. Koncert pořádá mezinárodní Festival uprostřed Evropy, vstupné je 180 korun. (tk)